

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 45.

W NIEDZIELĘ DNIA 4. CZERWCA 1797.

Z Wenecyi d. 17. Maia.

Epoka rewolucyi do uszczęśliwienia narodu dążący, wiecznie pamiętna w dziejach Weneckich, a ta od bywszey rady wyższej przygotowana i ustalona zaiasniała na dniu 14 terażniejszego miesiąca. Posiedzenia, które ją w dniach 1. 4 i 12 poprzedziły, tchnęły gotliwością patryotyczną i zaszczytily się owym duchem filantropii, który wszystko na dobro ludu obraca, i w naykrytyczniejszym momencie, kiedy narod niepewny wahał się między okolicznościami w ustanowienie losu iego wpływającami, trafiwszy na przeciwną zgodę głosów 600 i 700 przeszło na przeciwnie znaczącej mnieyszości 7 i 15 rozpędził wszelkie burze, które naszemu spokojnemu miastu zagrażać mogły, skoro się sam z swoich przywileiów wyzuł ów patrycyat, który na mocy rewolucyi roku 1297 przez ciąg 500 lat dziedzicznym trwał w radzie wyższej, i znakomite dostojęstwa do niego tylko przywiązane wspólnie się stały wszystkim klasom obywatelów; nie

boymy się już więcej owego sporu między powagą a wolnością, który rowno waząc siły w czasie rewolucyi i koleyno ie wadzając, nieznacznie do zniszczenia powszechney szczęśliwości dąży. Wroźba z tak pomyslnego zdarzenia, która powinna była sprawiedliwą emulacją obudzić, skaziona została na chwilę goryczą od pewney liczby zabrodniarzów, którzy utłumiwszy wszelki początek słuszności, religii i ludzkości śmieli d. 12 t. m. rzucić się, do rabowania domow niektórych obywatelów na ów czas ieszcze różnego rzędu, i byłby się był ten plan okropny daleko szerzył, gdyby się było przez wczesnie przedsięwzięte środki i przy pomocy woysk tak regularnych iako też mieyskich postępkiem iego mocney nie położyło tamy. Nie omieszkali dobrzy udać się do broni, zebrali straszne gwardye mieyskie w 72 kwaterach tego miasta, i w rozoych stronach woyska rozszykowali; tym czasem ogłoszona była odezwa zwierzchności stanowiąca karę śmierci na rabuśników, potwarców &c. a

tak wkrótce dobry porządek i publiczne bezpieczeństwo swoy zwyczajny tok odzyskały. Nie mniey miłe widowisko sprawiła niespracowana skwapliwość, z którą wszystkie rządy osób złączywszy się z wielą expatryczyuszow przez zwiedzanie domów tu i owdzie złupionych sprzętów wyszukiwali i łupieżcow samych aresztowali, i dzięki tym czynnym staraniom, że większa część kosztownych sprzętów, meblow, chust i sukien właścicielom przywrocona została. Tym czasem na d. 14 ogłoszono co następuje:

Najjasniejszy Xiążę podaie do wiadomości,

Rada wyższa zagruntowawszy swoją własną wielkość na szczęśliwości narodu, i przywykwszy użycie swoiey powagi, którey się tylko jako depozytorkę uważała statecznie do tego celu odnosić nie mogła nie uznać, czego odmiana czasow i okoliczności, tudzież przykład innych narodow wyciągały; nie mogła nie uznać, że owe władze, które aż dotąd w niey samey zkoncentrowane były, nie powinny zostawać dłużej do iedney klasy obywatelow przywiązaniemi.

Tym końcem złożyła rada wyższa posiedzenia w dniach 1, 4 i 12. mies. i dopełniając swey iednomysłności uchwaliła ustanowienie rządu tymczasowego.

Gdy zaś i pod takowym rządem nie naruszoną być powinna święta religia Katolicka od przodkow naszych zadiedziczona, stałe bezpieczeństwo osób, zachowane i bronione własności i przeto zaprasza się przez ninieyszą odezwę tuteyszy ulubiony lud do winnego ustawom posłuszeństwa, i do trwania w umiarkowaniu i w spokojności, które zawsze charakter iego cechowały.

A iako natłok aktualnego garnizonu mogłby źle myślących pobudzać do burzenia dobrego porządku i spokojności publiczney, przeto celem odwrocenia tego niebezpieczeństwa będzie przyjęta na wyznaczone miejsca stolicy pewna liczba woysk Francuzkich, które wszedłszy po przyjaźnielsku gościnnością i przyjaźnią w wszelki sposób wzajemnione być mają.

Podpisano *Wulenty Marini Sekretarz.*

Wyprawiono potem kilka wielkich statkow dla zabrania woysk Francuzkich, które w liczbie około 300 przybyć miały. Wczora rano przybyli w samey rzeczy jenerał Baraguey d'Hilliers i kommissarz Bellard z wielą officyerami i ich korpusem, który został rozkwaterowanym na publicznym rynku tudzież w innych stronach miasta i twierdz. Poczem uwiadomiono lud przez proklamacyą że około południa instalowana będzie municypalność tymczasowa, którey urzędnicy przysięgę wierności wykonają. Ogłoszenie wyboru samey municypalności wraz z imionami municypalistow nastąpiło w tych wyrazach:

Proklamacya.

Rząd Wenecki pragnąc dać ostatni stopień doskonałości składowi republikańskiemu, którey od kilku wiekow chwatać tego kraiu stanowi, i chcąc, ażeby obywatele tey stolicy co raz rzetelniej taką cieszyli się wolnością, która razem religią, osoby i własności zabezpiecza, i usiłując przytem poiednać matką oyczyną mieszkańcow ładowych, którzy się od niey, odłączyli, aktorzy iednak do swoich braci w stolicy dawne przywiązanie czują, przekonany z inney miary, iż zamiarem rządu Francuzkiego jest pomazać potęgę i szczęśliwość ludu Weneckiego przez iednoczo-

nie swego losu z losem ludów wolnych Włoskich, oświadcza uroczyście przed całą Europą, szczególnież zaś Ludowi Weneckiemu ogłasza reformę wolną i szczerą, którą osądził za potrzebną w konstytucyi rzeczypospolitey.

Dotąd bywali sami szlachta prawem urodzenia do administracyi stanu przypuszczanemi; ci sami szlachta zrzekają się dziś dobrowolnie tego prawa, ażeby w przyszłość do publicznych urzędów dla naysłużniejszych w całym narodzie droga otwarta była. Oni będą zawsze gorliwemi o interesa swoiey oyczyzny i statecznie usiłować będą zasłużyć w oczach panującego ludu na dziedziczny szacunek do ich imion przywiązany, czyniąc mu te same usługi, które im ich poprzednicy czynili.

Póki lud nie będzie mógł zgromadzić się do obrania sam sobie własnych urzędników na wzór rządów demokratycznych, została administracya tej stolicy powierzona obywatelom, których imiona do niniejszey proklamacyi przyłączają się i którzy z wszystkich zech klas mieszkańców wybranemi zostali. Ta administracya tymczasowa nazywać się będzie municypalnością. Druga administracya centralna składająca się z reprezentantów teyże municypalności i z liczby proporcjonalney reprezentantów prowincyy Weneckich lądowych tudzież Istrii, Dalmacyi, Albanii i wysp Lewandskich, czuwać będzie pod imieniem Departamentu nad ogólnemi interesami rzeczypospolitey. Zatrudniać się będzie umocnieniem związków między prowincyami i stolicą, jako iedynym środkiem przywrócenia tej rzeczypospolitey

iey świetności pierwiastkowej i starożytney wolności.

Ostatniem życzeniem szlachty Weneckiey chwalebną offiarą z swoich tytułów czyniącey jest widzieć wszystkich synów oyczyzny, oraz równych i wolnych, zażywających na łonie braterstwa dobrodzieystw demokracji, i szanujących czią prawom należną świętszy tytuł obywatelstwa, które dziś odzyskują.

Tu następują imiona 60 członków municypalność.

Podpisano: *Salvator Marconi*,
Sekretarz.

Gdy się wybrana municypalność zgromadziła do sali rzeczoney rady wyższey, a warty przy pałacu zaprowadziły woyska Weneckie i arsenalski, po przemowie obywatela Giustiniani wykonali przysięgę wierności, officyerowie mając na czele generała Salimbeni. Udała się potem municypalność troykolorowemi szarfami przepasana przez szrodek woysk Weneckich i Francuzkich mających dwie armaty na rynek publiczny, czyli plac S. Marka i prezentowała się ludowi, do którego obywatel Gallini miał wyborną mowę. Z tamtąd powróciła znowu do pałacu publicznego, gdzie zatrudniała się obiektami w onych momentach załatwienia potrzebuącemi. Dobry porządek i spokojność towarzyszyły tej installacyi i lud okazywał nawiększe ukontentowanie z tego nowego dla niego obrządku.

W krótcie potym ogłoszono następującą proklamacyą, która objaśnia prawe początki, na których ta sama municypalność zasady nowego rządu opiera, która iej powszechną ziednała zaletę, i która tu

z największym pośpiechem do wszystkich wiadomości doszła.

Wolność, Rowność. Municypalność tymczasowa.

Proklamacya:

Municypalność Wenecka zostawszy tymczasowo depozytorką samowładztwa narodowego stosownie do abdykacyi rady wyższej, ogłasza imieniem narodu, że taż rada wyższa przez zrzeczenie się swoich przywilejów dobrze się zasłużyła oyczyźnie. Oświadcza w szczególności wdzięczność publiczną członkom rządu i kommandantowi siły zbroyney za powściągnięcie rabunku własności, tudzież ocalenie tego miasta od rzezi i pożaru w momencie insurrekcyi na d. 12 maja.

Niemniej troskliwa, iak rada wyższa, po której dziś następuje, o ugruntowanie demokracji na zasadach braterstwa, ogłasza imieniem narodu uroczystą amnestyą dla wszystkich opinii, pism, mów, kroków i spraw politycznych, któreby w nowym rzeczy układzie zdawać się mogły błędami lub występkami, obwarowawszy iedynie kary dla rabuśników dnia 12 t. m. przeznaczone, którym żadna władza bezkarności pozwolić nie może.

Zaprasza nadto wszystkich obywateli, ażeby wszelką urazę, iezeliby ieszcze iakową z przyczyny tego, co już minęło, karmili, chcieli ją w uściskach szczerey zgody umorzyć, i chcąc dać całemu narodowi najiawniejszy przykład, deleguje z pośredka siebie dwa członki, które u wspamiętałości jenerała kommanderującego armii Francuzkiej dopraszać się będą o wolność obywatelów: Augustyna Barbarigo, Anioła Maryi Gabrieli, i Kataryna Cornero ex inkwizytorów stanu, iako też obywatela

Dominika Pizzamano, tudzież o zniszczenie rozpoczętych procesów przeciw tymże, będą oraz prosić, aby na wolność wypuszczeni zostali expatrycyuszowie, officyerowie, żołnierze i inne osoby, które ulegając dawnemu rządowi uwięzionemi zostali za sprzeciwienie się armii Francuzkiej lub municypalnościom Jadu Weneckiego.

Z tej amnestyi wypływa, że ma być od wolności druków wyłączone i zakazane wszystko to, cokolwiek mogłoby mieć stosunek do opinii, pism, mów, kroków i spraw politycznych installacją dzisiejszey municypalności poprzedzających.

Pragnąc nadto dać imieniem narodu szczególny dowód swej wdzięczności expatrycyuszom szczupły majątek posiadającym, którzy w terażniejszey okoliczności swe osobiste zyski dobru oyczyzny poświęcili, oświadcza, że na dobrach narodowych lub na loteryi będą dla nich wyznaczone pensye do ich utrzymywania się wystarczające, póki nie otrzymają w nowym rządzie funkcyi odpowiadające ich opatrzeniu korzyści przynoszących; też same względy będą dla expatrycyuszek, które były uczestniczkami dobrodzieystw publicznych, iako też dla sekretarzów, ministrow i innych klas osób, które do pensyy dożywotnich prawo miały, a zaręczenie takowego aktu wdzięczności składa municypalność pod gwarancją sprawiedliwosci narodowej. Równie przystoi wspaniałości narodowej zaradzić, ażeby ci niewinni, którzy od fatalnych rabunków na d. 12 t. m. ucierpieli, i zostali offiarami, przeto i tych odszkodowanie bierze na siebie naród i będzie przez osobną kommissyą do tego czynu wyznaczyć się mającą, obra-

chowana dla nich nagroda według słusznego pomiarowania.

Chcąc na koniec, ażeby przeyscie od dawnego do nowego rzeczy porządku przydało tym więcej gwarancyi i kredytowi narodu, przeymie narod na siebie wszystkie długi zaciągnięte przez dawny rząd, u partykularnych, tak co się tycze cyrkulujących bankowych papierów, iako też różnych depozytów w mennicy i w skarbie, a to na zasadach autentycznych dowodów, które pokazane będą przez agentów administracyi, każdej z osobna.

Municypalność tymczasowa przyrzeka poświęcać się całkowicie pomysłności oyczyzny tudzież obronie religii, własności i bezpieczeństwa swoich współobywatelów, zapraszając ich, aby ją w iey przedsięwzięciu zgodą swych oyczystych sentymentów, swemi światłami, cnotami i orężem wspierać nie przestawali i pełną zaufania w ich gorliwości patryotycznej przysięga na zasady demokracji, że utrzymać będzie wolność.

Dan d. 16 Maia 1797.

Mikotay Corner, prezydent.

Salwator Marconi, sekretarz.

Z Rzymu d. 6. Maia.

W dniach ostatnich napadły Oyca S. srogie kolki, złączone z stranguryą. Po dwukrotnem krwi upuszczeniu uczuł iednak polepszenie, i spodziewamy się że w krótce do zdrowia przyydzie.

Z Londynu d. 12. Maia.

Lord Howe został przedwczorem do krolewskiej floty z pełnomocnictwem wysłany, dla przywrocenia tam przez swoy wpływ spokojności. Utrzymują teraz, iż w tych rozruchach niektóre znaczne osoby wielki wpływ miały i tylko ubocznie dzia-

ły: I to ieszcze przy tych rozruchach iesć godne uwagi, iż nie mał dwie trzecie części floty składają się z Irlandczyków. Wiadomośc, iż parlament maytkow żądania potwierdził, zrobiła iuż oprócz tego na Portsmouthskiej flocie dobry skutek.

Wczoray zgromadzili się wszyscy oby watele Londyńscy na ratusz i następującą mocną rezolucyą postanowili:

1. Iż Królewscy ministrowie lekomyślnie lud w niesprawiedliwą i niepotrzebną wojnę wtrącili, i przez to cały szereg nieszczęść bez przykładu w Historji na kray ściągęli, przez to powiększono niezmiernie dług narodowy, zmniejszono handel, ograniczono prawa ludu, iego bogactwa roztrwoniono, kredyt publiczny obalono, używając pieniędzy na obce subsydyja i w samym kraiu systema przekupstwa zaprowadzono. Ministrowie poświęcili więc krew, skarb i wolność królestw na utrzymanie przeciwnych konstytucyi zamiarow, szkodzących tak bardzo powadze i bezpieczeństwu Krola i szczęśliwości ludu.
2. Iż, gdy teraz tym większa potrzeba wymaga, myślenia o naszych prawach będzie Król na tronie proszony, i prawdziwy stan rzeczy mu przełożoney, ponieważ bezprzykładna nędza kraiu wymaga oddalenie słabych i zepsutych ministrów, którzy przez swoją niezdatność i złe postępowanie ten niegdyś kwitnący narod w nieszczęście wtrącili i dotąd nie pokazują się ani chcącemi, ani zdatnemi do negocjowania pokoju.
3. Iż ten, który J.K. Mci radził nieprzyymowania ostatniego adresu obywateli

Londyńskich z wyczaynemi znakami awagi i uszanowania na tronie, nieprzyjacielem Króla jest i praw ludu, ponieważ tu uczynił przedział między samowładczą i ludem.

4. Iż każda skarga przeciwko tyranii Królewskich ministrow daremną bydź musi, jeżeli w prost związek z Królem będzie przerwany, i podawanie proźb faworytom wykonawczy władzey, albo raczej rozpustnem zdraycom przeciw wolności ludu zostawione zostanie.
5. Iż parlamentówem reprezentantom miasta Londynu będzie zalecone, aby w niższej izbie parlamentu uczynili propozycją proszenia Króla o oddalenie terażniejszych słabych i podtych ministrow, i aby drogę do prędkiego i trwałego pokoju otwarł.
6. Iż czynności obywateli d. 12 i dzisiejszego dnia w wszystkie gazety Angielskie wciągnięte bydź mają, aby przez to obieraczow w całym kraju nakłonić, żeby swoim reprezentantom podobne instrukcyje do oddalenia ministrow i zapobieżenia obaleniu Angielskiej konstytucyi zapobiedz, wydawali.
7. Iż każda pojedynczego gdzie zgromadzenia przeciw niniejszem od licznie dziś zgromadzonego niepodległego i bezstronnego obywatelstwa przedsięwziętym środkom rezolucya, za nie ważna się uznaje.
8. Iż terażniejszy lord Mayor przez nie słuszny swoy wybieg, iakoby obywatelstwo nie było radzącym zgromadzeniem, prawa obywatelstwa naruszył, i gdy się przez swoje polityczne związki do odstąpienia od obowiązkow swego urzędu dał odwieść, stał się zatym zu-

pełnie niegodnym zaufania swych konstytuentow.

Lord Mayor musiał to wszystko iako prezydent zgromadzenia słuchać. Aldermann Curtis (faktor pożyczki pieniędzy dla rządu) oświadczył, iż mimo tego on iednak za stroną ministrow będzie. Lushington to samo uczynił, — Aderson przyrzekł tę propozycją parlamentowi przełożyć, a Combe iak najbardziej go popierać.

Niektorzy obywatele Londyńscy uczynili przeciwną tej powyższej rezolucyi deklaracją.

Xzę Orani opuścił na nieiaki czas Anglię, dla znaydowania się, iak niektorzy mówią osobiście na kongresie, gdzie zupełny pokoy ma bydź uczyniony.

Flotta admirała Curtis w Torbay skarżyła się, iż żadoego świeżego, wołowego mięsa i innych żywności w tym porcie nie zastała, co iednak zawsze jest zwyczajem, gdy wiedzą, iż okręty do iakiego portu mają zawinąć, żeby podobne przygotowania poczyniono.

Miasto Portsmouth jest w takim stanie obrony postawione, iak gdyby od nieprzyjaciela było obleżone, jeżeliby czasem zbuntowani maytkowie chcieli przeciw temu miastu co przedsięwziąć. Na garnizon 8000 ludzi tam wstawiono.

Z Londynu d. 16. Maia.

Stan Flotty.

Pokazuje się już nadzieia, iż wszystkie terażniejsze rozruchy na Angielskiej flocie zupełnie ustaną, i wszystkie zakłócenia, teraz gdy to piszemy, może już są zagodzone i uśmierzone. Osobista przytomność czci godnego admirała Howe, który od iednego do drugiego okrętu pływał, dla złagodzenia zbuntowanych maytkow,

cuda uczy niła; ponieważ iego wizytę przy iego starych latach i słabości zdrowia, iako szczególniejszy dowod iego względow na ich dobro i szacunek uważać musiano, i zlecenia Królewskie z tey przyczyny tym miley były od niego przyjęte. Zwycięztwo, które nad umysłami maytkow otrzymał jest może ważnieysze i w swych skutkach użytecznieysze, iak, owe świetne zwycięztwo, które w chwalebnym dniu 1 czerwca 1794 odmógł. Jeden z naysławiejszych delegatow floty Joyce odprowadził go pierwszego dnia do Portsmut do domu rządcy portu, i admirała Parker, gdzie następującego dnia zaprosił z mężem Panią Howe na okręty, i zesię niema nymuiey do obawiania. P. Howe przyjęła tę prozbę z podchlebnym zapewnieniem, iż pod opieką maytkow Angielskich niczego się nie boi, i ta kompania była na każdym okręcie od delegatow przy muzyce i wystrzale zarmat z wszystkimi honorami witaną. Po wyprowadzonych sądownie inkwizycyach ozdarzeniu na okręcie Londyn, gdzie admirał Colpoys do niepostanych ognia kazał dać, uznane za nie do browolne zaboystwo; ale admirał Colpoys sam z swey dobrej woli znaczną sumnę pieniędzy między familie zabitych, kazał rozdać. Przed dwiema dniami mieliśmy tu ieszcze bardzo niepomysłne wiadomości, iż się duch buntu nawet na eskadrę admirała Curtis w Shérnes i flotę admirała Duncan w Jarmut rozszerzył; lecz przytomność i staranność lorda Howe w Portsmut wszystkie zaburzenia z uontentowaniem wszystkich zakończyły. Jednak nim się maytkowie na morze ruszą żądali nowego od Króla przebaczenia, które im przyrzeczone i natychmiast posłane zostało.

Lord Auckland znajdował się na tajney radzie gabinetowey; domyslaią się, iż on będzie posłem na kongres do Berna. Nakoniec wczorayszą pocztą od P. Hammond i P. Marton Eden z Wiednia depesze nadeszły, które mają w sobie prawdziwe od pełnomocników Celsarskich i Buonaparte podpisane przedugodne artykuły pokoju mieścić, kjących treści ieszcze nie wiemy.

Admiralicya na d. 20. t. m. oznaczyła okrycia dla kupieckich flot do Archaogelu i Hamburga, a na d. 25 na Bałtyckie morze.

W. Rządca Irlandyi, posłał przez sekretarza stanu Pelham królewskie poselstwo do parlamentu, iż Król Jmć swą starszą córkę umyślił za Xcia Würtemberskiego wydać, i z dochodów Irlandzkich 5000 f. szt: iey rocznie wyznacza. Niższa izba zaraz uchwaliła do Króla adres, iż życzeniom królewskim zadosyć uczyni. Oznaymiono także izbie iż 1½ mill: f. szt: nowej pożyczki dla Irlandyi, będzie czasami przez wexle z Anglii do Irlandyi przesłane, byle tylko izba powrocenie kapitału i prowizyą zaręczyła.

Wiść iakoby Francuzka z Brest flotta już wyszła, i pod brzegami Irlandyi stała, dotąd przez żadne wiadomości do admiralicyi nie potwierdza się.

Z Londynu tegoż dnia.

Potwierdza się, iż rozruchy na wielkiej naszey flocie i na flocie admir: Curtis, który do Spithead przybył szczęśliwie usmierzone zostały. Wszystko co ieszcze maytkowie żądali, zostało im od lorda Howe pozwolone. Gdy delegaci pierwszy raz na łodziach do Portsmut przybyli, grała im muzyka ulubioną Anglikow piosnkę: *God*

save the King &c. Delegaci udali się z lordem Howe i Panią Howe, z P. Will i Panią Pitt, z P. Parker &c. Na Flotę w St. Hellens, gdzie lord Howe na większej części okrętów sam przebaczenie krolewskie ogłosił. Okręty zapięły zaraz krolewską banderę, a maytkowie okazali największą radość. Z St. Hellens udała się okrętowa procesya do Spithead do eskadry admirała Curtis, która się z 7 liniowych okrętów składa. Maytkowie na tej eskadrze jeszcze byli niespokojniejszymi, jak ci na wielkiej flocie: zaraz go officyerów oddalili i na ląd wyładzili. Jak tylko lord Howe przybył, uspokoili się zamieszania i lud był z tego wszystkiego kontent co pozyskał. Maytkowie Portsmutskiej floty byli się już oświadczyli, użyć siły przeciw swym braciom admirała Curtis, jeżeli by się nie chcieli temi zezwoleniami kontentować. Gdy tak spokojność szczęśliwie przywrconą została, powrocila cała kompania nazad; lud w Portsmut z radości konie lordowi Howe wyprzągł i sam go ciągnął.

W niższej izbie parlamentu Irlandzkiego zdała już sekretna kommissya raport o tak nazwanym towarzystwie ziednoczonych Irlandczyków. Pokazuje się z tego raportu, iż jego zamiar pod mianem pozorem reformy parlamentu &c. do tego dąży, aby Irlandyą od Anglii oderwać i rzeczpospolitą ustanowić. Z zabranych w Belfast papierow widać, iż to towarzystwo wiele sekretnych wydziałow miało, iż członki ich straszną przysięgą obowiązane były, i że na zakup broni, amunicyi &c. znaczne summy podpisane zostały. Liczba członkow tego towarzystwa ma do 100,000 wynosić.

Xciu Jork wiele lądowych millicyy podało już proźby o podwyższenie żołdu. Xzę ten kazał przy parolu ogłosić, iż stara się o zadosyć uczynienie ich żądaniom.

Flotta admirała Bridport wydzie nie długo na morze. — Maytkowie na okrętach wschodnich Indyy kompanii, nie chcą się prędy do wschodnich Indyy puścić, po ki im żołdu niepowiększą.

Margrabia Cornwalis, który do wschodnich Indyy był przeznaczony, odbiera teraz kommendę nad armią w Irlandyi, która jeszcze wzmocnioną będzie. Wielka niespokojność jeszcze w tym kraju panuje, i 6 nowych regimentow jest tam przeznaczonych.

Wiadomość iakoby admirał Pringle nie daleko przyładku dobrej nadziei dwa Hiszpańskie okręty, każdy 120,000 f. szt; mający wartości zabrał, i że nasze okręty opanowały największe Filipińskie wyspy Hiszpańskie, między które miła być stolica Manilla, przez żadne urzędowe doniesienia dotąd się nie potwierdza.

Dzisiaj wyszło już 17 liniowych okrętow Portsmutskiej floty na morze.

Siła morska, którą Francuzi teraz w swych portach nad kanałem mają, wynosi 44 liniowych okrętow.

Papiery stoją dziś 48 $\frac{1}{2}$ za sto.

Z *Bruzelli d. 18. Maia.*

Zapewniają tu, że Celsarz przy podpisaniu przedugody miał położyć warunek, aby emigranci Belgicy do kraju powrócić mogli i dobra swoje odzyskali; aby długi, które dom Austryacki pod zaręczeniem Belgow zaciągnął, rzeczpospolita Francuzka przeięta do wypłacenia.

GAZETY KRAKOWSKIEY

 W NIEDZIELE DZIA 4. CZERWCA 1797.

Z Paryża d. 16. Maia.

Dzisiejszy redaktor pisze, że wewnątrzni nieprzyjaciele rzeczypospolitey i rządu, fakcyoniści roznego gatunku, rojalisci i anarchisci, którzy tyle razy szukali zamieszania, i zawsze swe złośliwe knowania zniszczonemi widzieli; mieli ieszcze jakąś nadzieję dopięcia swego zamiaru. Na nowe rozdawali pieniądze, i do nich zbiegano się pospolstwo. Dnia 14 na przedmieściu S. Antoniego na rynku S. Jana zebrało się po gospodach liczne zgromadzenie, w których fakcyoniści, iak iuż rządowi wiadomo. Chlubili się, że się spodziewają wsparcia od niektórych łotrów, którzy z departamentow przybyli. Lecz policya iuż ich zna po imieniu, i wszystkie ich kroki uważa. Powtóre. Od niektórych członków partyi górney. „ Lecz żaden tych fakcyonistów nie wspiera, owzem ich sami wskazują dla przysługi oyczyny. Potrzebie. Od robotników, którzy są w biednym stanie. „ Bez wątpienia znajdą się nieszczęśliwi ludzie, i byłoby

to cudem, gdyby po tak długim wstrząśnieniu, Które ciało polityczne cierpiało, żaden się nieszczęśliwy nie znalazł. Lecz lud zna dobrze, że nowe zaburzenia powiększyłyby iego nieszczęścia, zna że ie nie terazniczszemu rządowi przypisać trzeba, ale niedostatkowi rządu, w którym czas długi zostawał, zna nakoniec, że potrzeba czasu do ugruntowania swojego szczęścia, którego zasadę konstytucya trzeciego roku założyła, i z cierpliwością czeka owocow usitowań, które się czynią dla ustalenia tego wielkiego dzieła: są nareszcie ci fakcyoniści tak głupi, że się spuszczaią na niektóre osoby w gwardyi ciała prawodawczego. Ale tylko niech się pokazą, to zapewne od nich nayspierwszy pogrom odbiorą.

Tak więc znowu ten projekt upada, bo iuż wiadomy. Niech fakcyoniści włóczą się po warsztatach, gospodach i koszarach, wszędzie tylko wzgardę zyskają od tych nawet, którzy im w oczy podchlebiali. Prożno sobie niektóre partye uroi-

ty, że się wzmocnią przez połączenie; bo ich osobne a niezgodne widoki, niestety! są zawsze przeciwko nim! Dopiero sprzyśnią się wspólnie, już ci się zdradzają na wzajem, bo każdy tak chce intrygę prowadzić, aby sam z obalenia rządu profitował. I coż robić? powiedzą fakcyoniści, ponieważ się dziejemy, więc zostaniemy bez siły? bo nam iey w tym momencie brakuie, kiedy się iednoczemy. I coż więc robić? Co robić? Oto wrocić się do porządku, szanować wolą narodu, słuchać konstytucyi i prawa, które sam sobie napisał a na wieki porzucić te nie rozmyślane projekta, które tych co ie knują, prawom na słuszną zemstę podają.

W dzienniku dzisieyszym czytamy, że dyrektoryat odebrał od ministra Angielskiego depesze, w którym żąda paszportu dla wystania nowego negocyatora pokoiu.

Wywóz drzewa ściętego na gruncie rzeczypospolitey jest całkiem zakazany. Lasy Francuzkie mają być mierzone, i należycie utrzymywane, a w publicznych potrzebach i fabrykach ile możności węgla i torfu używają.

Nasz minister zewnętrzných interesow de la Croix pisał do kommissarza w departamencie Dyle list następujący: Dowiedziałem się obywatelu, że Cefsarz w Belgium znaczne summy jest winien, które mu i iego przodkom w rożnych czasach pożyczone były. Potrzeba mi się oświecić o naturze tych długow, i o czasie w którym są zaciągnięne. Upraszam przytym, abyś mi wyszczegulnił naturę i stan dochodow, i zapewnił mnie, czyli wszystkie są jednego gatunku, i iaka jest hipoteka tych, które w pewnym czasie spłacone być mogą. Przyślij mi proszę iak najprędzey te obja-

śnienia, których żądam, słowem wszystkie szczeguły, które rządowi wiadomość dać mogą, o pretensyach Belgickich do przeszlego monarchy.

Mowią tu, że na mocy aliansu Francyi z dworem Turyńskim, Wyspa Sardynia Francyi ma być ustąpiona. Zapewniają także, że w Włoszech z strony Francuzkiey rzeczypospolitey wielka zażydzie odmiana w tamteyszych rządach.

Mieszkańcy na wyspach Hierszyskich, przy brzegach Prowancyi, Marsylii i Tuluonu chcieli, zwycięztwa jenerała Buonapate i wstępny pokoy, który po nich nastąpił, uroczyscie obchodzić. A gdy się dowiedzieli że Julian Buonaparte brat młodszy jenerała z Korsyki do Neapolu o 7 mil płynął na okręcie, wysłali zaraz do niego 3 officyerow, aby go na festyn zaprosić. Naco deputatom brat jenerała tak odpowiedział:

Obywatele!

Obowięzujące żądania, które mi czynicie, abym do Hiersyi pojechał, są dla mego brata drogim zakładem waszego przywiązania, o którym pośpieszę mu donieść, i ia sam najmocniey poruszony nim jestem: jednak proźbie waszey nie mogę zadosyć uczynić. I kiedy na mnie tak należacie, że się nie mogę wymowić, muszę wam wyznać moje przyczyny. W rzeczypospolitey chwala jest tylko osobista, okrywa laurami podporcow oyczyzny, ale się na familią nie rozciąga. Gdybym ia to uczczenie przyjął, które wy i wasi kolledzy gotuiecie, przestąpiłbym to prawo, które jest zasadą ludowładztwa. Nareszcie czyniłbym przeciw wyraźnym brata mego zamiatom, który żadnych festów nie chce procz wieńców, które na polu boiowym ze-

brat. Te pobudki kazały mi już nie raz życzliwym oprzeć się proźbom, i teraz mnie przymuszaia żebym się wam wyprosił. Z tym wszystkim szacowni Obywatele! bądźcie zapewnieni, że z waszym szacunkiem i przychylnością przenikniony, i żałuję tego, że mego głosu z waszym republikańskim okrzykiem i zdrowia picciem łączyć niemożę. Przyjmicie wraz z wysyłającemi podziękowanie imieniem brata mego i moim i do waszych piętgłosow łącznie nasze republikańskie wykrzyki, i głosy wszystkich szlachetnych dzieci wolności, Niech żyje Rzeczpospolita!

Najstarszy brat generała Buonaparte Józef Buonaparte jest w Korsyce na deputata do rady 500 wybrany.

Mowią tutejsze dzienniki, że Lafayette ma być wypuszczony lecz dodają oraz, że będzie sądzony w Paryżu. z Otomuńca jednak jeszcze nic o tym niemamy.

Z Tulonu trzy liniowe okręty i trzy fregaty na morze wyszły, dla krążenia około Korsyki.

Obywatel Barthelemy wysłał z Bazylei kuryera do Paryża, z wiadomieniem, że jeżeliby na dyrektora wybranym został, tego urzędu przyjąć nie może. Dnia 19 będa już te miejsca osadzone.

Duński poseł i tajny konsyliarz przyjechał tu z Madrytu.

Mowią także, iż po Installacyi nowych deputatow rada 500 generała Pichegru za prezydenta chce wybrać. Generał zaś Perrignon nasz Ambasador w Madrycie członkiem dyrektoryatu ma być obrany.

Dyrektoryat skarżył się przed ciałem prawodawczym, że dawniej departament Paryzki wiele publicznych składow i budynkow podatkami obłożył iakoto narodo-

we museum 96000 pałac Tuillerie 100,000, Kosciół P. Maryi 80,000, Promenady i wały 300,000, Elizeykie pola 20,000, sala rady 500, 240,000. Ta kontrybucya przeszła dwa milliony 300,000 liw. wynosi, a zatem więcey niż o ótą część całego podatku z Paryża, i Rzeczpospolita przez to niewchodzenie podatku straciła przeszło 12 mill. liw.

Z Medyolanu d. 13. Maia.

Generał Buonaparte bawi się tu ciągle i mieszka w pałacu obywatela Serbelloni. Szóstego dnia t. m. generał ten, odbył rewizyę gwardyi narodowej Lombardzkiej ciesząc się mocno, z dobrego urządzenia korpusu.

Rządowe władze ubiegały się do okazania temu zwycięzcy wdzięczności i uszanowania. W waszłych rozmowach pytano się generała, iaki będzie przyszły stan Rzeczypospolitey Lombardzkiej tak fizyczny iak i moralny, stosownie do przedugodnych warunkow pokoju z Cezarzem zawartego. Jeszcze nie dotąd nie wiemy, ale powszechny odgłos to nam podaje. Nowa Rzeczpospolita ograniczy się morzami Adryatyckim i szrodziemnym, zamknie w obszerności swojej Medyolan, trzy lenictwa Bononii, Ferrary, i Romanii, kraj Medeny i Reggio, kraj Mafsa i Carrara tudzież kilka prowincyi kraiu Wenetow. Ludność wynosić ma cztery mill. mieszkańcow. Na granicach wystawione będą trzy fortece, ubezpieczające Rzeczpospolitą od obcey napaści. Nazwie się odtąd sprzymierzoną, i ukochaną córką Rzeczypospolitey Francuzkiej, która na jej obronę zostawia iako dar park artylleryi z 500 sztuk armat złożony. Za miejsce głównych obrad wyznaczony jest Medyolan, iako najbliższe

Parzyca miasto. Przez rok jeden, tymcza-
soway rząd wszystko zastąpi, i składać się
ma z obywaśeli wybranych z rozoych pro-
wincyi, poki lud nie obezna się zupełnie
z odbywaniem zgromadzeń pierwiastko-
wych. Te zebrać się mają w rok późniay,
na obranie trzeciey części reprezentantów,
dawniejszych zaś dwie trzecie części, zo-
staną nietykalne.

Jenerał Buonaparté wyznaczył świeżo
cztery wydziały; jeden z tych zowie się

konstytucyyny, drugi skarbowy, trzeci
woienny, czwarty publicznego prawa:
Wydziały obowiązane są okazywać plany
i akie zdadzą się bydź naydogodnieysze,
stosownie powierzonych im przedmiotów
Administratya ogolna Lombardyi wydała
także odezwę, w którey zachęca obywate-
li do wspolnego znią czynienia, by utrzy-
mać i obronić wolność, którą są winni
Francuzom &c.

D O N I E S I E N I A.

Każdemu czyni się wiadomo, iż na dniu 16tym przyszłego miesiąca czerwca, na którym to-
dniu, więcej Krakowskiej Akademii należących dobr do licytacji jest wypisanych, jeszcze dwa na-
stepujące, w Olkuskim dystrykcie położone kameralne dobra, w zachodnio Galicyjskiej dobr kameral-
nych administracyi, na grodzkiej ulicy pod Nrem domu 97mym o 9tey godzinie z rana, w dzierżawę na
trzy lata to jest od 24 czerwca terażniejszego do 23 czerwca 1800 roku publicznie zalicytowane będą
iako to:

Adwokacya Kuzniczka za pierwsze wywołanie ceny zł. Ryń. 2893 x. 16, Folwark Dębowy gor.
Z wsią Krzykawa - - - - - zł. Ryń. 1072 x. 16.
Od licytowania szczególnie żydzi są wyłączeni, a licytować mogą ci dzierżawy życzący czwar-
tą część wyżej wyrażoney fiskalny ceny przed licytacją złożyć mają.
W Krakowie dnia 29go maja 1797 roku.

Na dniu 16 następującego miesiąca czerwca, i potym w następujący dzień, będa z Cef: Kro:
Zachodniogalicyjskiej dobr kameralnych administracyi, niżej wymienione, Krakowskiej akademii
należące dobra, na 3 lata od 24 czerwca r. b. zaczynając, przez licytacją więcej dającemu zaarędo-
wane. Jako to:

1. Wiesz Boszczynek, w cenie fiskalney	- - - - -	Zł: Ryń: 625. Kr: -
2. Detto Czaple z Krępa	- - - - -	1718. - 45.
3. Detto Dziewięcioły z Nasiechowicami	- - - - -	3875. -
4. Trzecia część wsi Igołomi	- - - - -	2357. - 45 $\frac{1}{2}$.
5. Klucz Szczepanowice z wsiami Szczepanowice Orłow, Parkoszewice i Smrokow	- - - - -	4637. - 30.
6. Wiesz Szczodrkowice	- - - - -	781. - 15.
7. Detto Trontnowice	- - - - -	1909. - 22 $\frac{1}{2}$.
8. Detto Xiążniczki	- - - - -	625. -

Dzierżawcy życzący zapraszają się, aby do kancelaryi Cef: Kr: dobr kameralnych adminis-
tracyi tu w Krakowie na Grodzkiej ulicy w Krauflsa kamienicy pod Nrem 97 w zwyczajnych przed-
południowych godzinach staneli, i potrzebnym zarcęznym czyli Vadio, które czwartą część ceny fis-
kalney wynosi, a przed zaczęciem licytacji złożone bydź powinno, zaopatrzyli się.

Przytym z strony C. K. dobr kameralnych administracyi warunie się w tym razie, gdyby intrata
wyżey wymienionych dobr podług w robocie będącey lustracyi, wyżey wypasć miała, niż wprzod
wyrażone fiskalne ceny są, więc wyższa ilość przy licytacji na wywołanie ceny powzięta będzie.

Z C. Krol: Zachodniogalicyjskiej dobr kameralnych administracyi w Krakowie d. 22 maja
1797 roku.
Pioter Flörl.

Licytacya domu zaieznego murowanego tu w Krakowie w wydziale trzecim w ulicy gancars-
kiej, nie daleko dolnych młynow pod Nrem 102 stojącego z ogrodem i gruntem do rzeki Rudawy cią-
gnącym się. Odbywać się będzie, dnia 17 czerwca r. b. o godzinie 3 po południu w ratuszu wydział-
łowym galbarskim za gotowe pieniądze. Oczym się publiczność uwiadomia.